

عنوان مقاله:

کارکرد عشق و محبت در انگیزش اخلاقی

محل انتشار:

دوفصلنامه اخلاق و حیوانی، دوره 11، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

احمد دبیری - استادیار گروه معارف اسلامی دانشگاه یزد

محمد جواد فخرآبادی - مربی گروه معارف اسلامی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

محبت و عشق ورزشی، از مهم ترین گرایش های اصیل در وجود آدمی است که می تواند عالی ترین منبع انگیزش برای رفتارهای اخلاقی باشد. این پژوهش به روش توصیفی- تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای به این نتایج دست یافته است که هرچند خوددوستی میلی تاثیرگذار در صدور افعال است، اما مانعی بر سر راه انجام اعمال از روی عشق ورزشی نیست و تا عملی برخاسته از میل اصیل خیرخواهانه نباشد از حد نصاب ارزش اخلاقی برخوردار نمی گردد. خیرخواهی و عشق ورزشی میلی فطری و اصیل در همه انسان ها قرار دارد که می تواند مستقلا سرچشمه رفتارهای اخلاقی گردد. در این صورت است که می توان از عشق ناب به فضایل اخلاقی و محبت معنوی به عنوان عالی ترین عامل انگیزه بخشی در رفتارهای اخلاقی سخن گفت. رفتار بر مبنای اخلاق فاضله و محبت ورزشی، تلازم با انقیاد الهی دارد و موجب تقرب وجودی به خداوند می گردد. این معنا می تواند در پرتو بینش الهی تقویت شود و به سطحی از آگاهی برسد که تنها رضوان الهی منشا انگیزش در عملکردهای اخلاقی گردد.

کلمات کلیدی:

انگیزش اخلاقی، خود دوستی، خیرخواهی، عشق ناب، انگیزش معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1498123>

